

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den som Bilag til nærværende Lovforslag trykte Skrivelse til Indenrigsministeriet af 11. September 1935 har Sundhedsstyrelsen indstillet, at der søges tilvejebragt Hjemmel for Ydelse af Statsstøtte til Foranstaltninger, som af Kommunerne træffes med det Formaal at bekæmpe Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i de første Aar efter deres Fødsel. Som det vil ses af Sundhedsstyrelsens Skrivelse, er man ikke uden Erfaringer at bygge paa, naar der stilles Forslag om at tage dette Arbejde op ved Hjælp af de i § 1 foreslaaede Sundhedsplejersker. Der har siden 1928 været gennemført en Ordning som den i Lovforslaget foreslaaede i tre begrænsede Forsøgsdistrikter, og det lykkedes derved at nedsætte Spædbørnsdødeligheden i disse Distrikter ikke uvæsentligt. En Overførelse af disse Erfaringer til Landet som Helhed kan selvfølgelig ikke ske med fuld Sikkerhed; men for *Landdistrikternes* Vedkommende vil man dog med Sikkerhed kunne slutte, at et tilsvarende Arbejde udført i alle Landets Landdistrikter i den paagældende Periode vilde have reddet mindst 600 Spædbørns Liv, antagelig et meget større Antal (se Bilaget Sp. 2481). Der er altsaa ikke Tvivl om, at et maalt bevidst Arbejde paa dette Omraade vil kunne fremvise betydelige Resultater ikke alene til Begrænsning af Børnedødsfaldene, men ogsaa til Styrkelse af Helbredstilstanden og Modstandskraften blandt Børnene i det hele taget.

Idet der i øvrigt henvises til nævnte Skrivelse, hvori Sundhedsstyrelsen gør Rede for den Virksomhed, som hidtil fra Styrelsens Side er udfoldet til Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Spædbørn, skal det bemærkes, at Indenrigsministeriet i Overensstemmelse med Sundhedsstyrelsen har ment, at der bør lægges særlig Vægt paa Arbejdet med Børnene i det første Leveaar.

Det med Lovforslaget tilsigtede Formaal foreslaas i første Række fremmet gennem Ansættelse af Sundhedsplejersker, der bør være autoriserede Sygeplejersker med særlig Uddannelse i Spørgsmaal vedrørende

Spædbørns Ernæring og Pleje og det hermed i Forbindelse staaende sygdomsforebyggende Arbejde. Ministeriet maa tillige finde det meget ønskeligt, at der ogsaa gives Adgang til Statsstøtte til Børneplejestationers Drift, idet de af de samvirkende Menighedsplejer drevne Børneplejestationers Virksomhed i København har vist, at ogsaa denne ligeledes raadgivende Form for sygdomsforebyggende Arbejde kan være af stor Betydning til Fremme af det omhandlede Formaal. Betydningen af det Arbejde, som udføres af Børneplejestationerne, hvortil jo Mødrene kommer med deres Spædbørn for at faa Raad og Vejledning om disses Pleje og Ernæring, vil efter Ministeriets Formening blive væsentligt forøget, hvis det kan kombineres med Sundhedsplejerskernes Arbejde.

Som det nærmere fremgaar af Sundhedsstyrelsens Skrivelse, indeholder de her foreslaaede Foranstaltninger ikke noget Forsorgsmoment, idet den Bistand, som der aabnes Adgang til for Befolkningen, vil blive ydet uden Hensyn til de paagældendes økonomiske Evne og udelukkende ud fra rent sundhedsmæssige og sygdomsforebyggende Hensyn. Lovforslaget forfølger altsaa videre Formaal end de i Forsorgslovgivningen indeholdte Regler om Børnetilsyn — om end ogsaa disse Regler giver Mulighed for i nogen Grad at udøve sundhedsmæssigt Tilsyn over for visse Børn —, men det vil dog være naturligt, at der navnlig i København og i det hele taget paa Steder, hvor Forholdene taler derfor, søges iværksat et Samarbejde med det i Forsorgslovgivningen omhandlede Børnetilsyn i det Omfang, et saadant Samarbejde er muligt i de enkelte Tilfælde.

Sluttelig bemærkes, at man har anset det for hensigtsmæssigt, at Statskassens Støtte til de her foreslaaede Foranstaltninger ydes med indtil $\frac{1}{2}$ af de med disse forbundne Udgifter, hvorved man skal henvise til den Ordning, der i Medfør af Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, § 12, er gældende for de kommunale Tuberkulosestationer.